

Η «Athens Voice» μετρά 500 φύλλα μέσα σε 11 χρόνια. Διακόσιες χιλιάδες άνθρωποι μπαίνουν κάθε μέρα στο athenvoice.gr, ανάμεσά τους η κόρη σας και ο πατέρας σας. Μια εξήγηση γι' αυτή την επιτυχία, που έγινε με τον δύσκολο τρόπο, βρίσκεται στις απαντήσεις του ανθρώπου που τη φαντάστηκε και τη φαντάζεται ακόμη.

Μετά από 500 φύλλα η AV είναι: α) ώριμη β) στην αρχή γ) αλλιώς;

Ισχύουν και τα τρία μαζί. Μετά από 11 χρόνια ωριμάζεις, ακόμα κι αν δεν θες, αν νομίζεις ότι πάντα θα είναι όλα μια καινούργια ανακάλυψη για σένα. Δεν είναι πάντα κακό αυτό, ιδίως σε μια χώρα όπου η ανωριμότητα είναι εθνικό χαρακτηριστικό. Πάντα «στην αρχή», γιατί όλα αλλάζουν πολύ γρήγορα, ο κόσμος αλλάζει, κι αν θες να τον ζήσεις, πρέπει να ξεκινάς κάθε μέρα απ' την αρχή. Και σίγουρα «αλλιώς», γιατί η Ελλάδα του 2003 ήταν μια άλλη χώρα. Ξεκινήσαμε για μια εφημερίδα της Αθήνας, έναν οδηγό πόλης, και οι εξελίξεις μάς έκαναν να παίξουμε έναν μεγαλύτερο ρόλο. Η AV είναι το μεγαλύτερο φόρουμ πολιτικού διαλόγου αυτή τη στιγμή, άνθρωποι απ' όλους τους χώρους συζητάνε κάθε μέρα στο site της εξελίξεις της επικαιρότητας.

Η AV έχει πολιτική ταυτότητα;

Δεν έχει κομματική ταυτότητα, έχει όμως πολιτικό προσδιορισμό, που φαίνεται από τα κείμενα όσον τη γράφουν. Είναι μια ανανεωτική, μεταρρυθμιστική, ευρωπαϊκή φωνή που αντιπαθεί τις ιδεοληψίες, τα κομματικά στρατόπεδα και την πολιτική ορθότητα.

Η AV έχει ηλικία; Μήπως νεάζετε για να γοητεύσετε τους 50 και κάτω;

Ένα παιδάκι 11 χρονών είμαστε, γιατί να νεάσουμε. Πάντως, για να σοβαρολογούμε, κι εμένα με εντυπωσιάζει αυτό το φαινόμενο της μεγάλης εμβέλειας. Νο μου λένε οι φίλοι μου ότι είναι η αγαπημένη εφημερίδα της κόρης τους και οι συνάδελφοί μου ότι μας διαβάζει ο μπαμπάς τους.

Η AV έχει κάποιο όραμα; Ή της φτάνει να μένει εκεί που βρίσκεται όταν όλα πάνε προς τα κάτω;

Πληροφορίες, πληροφορίες, πληροφορίες. Αυτό είναι το όραμά μας, να μεταδίδουμε πληροφορίες, να γινόμαστε όλο και μεγαλύτερος οργανισμός παραγωγής περιεχομένου που μαθαίνει και μεταδίδει πληροφορίες με κάθε καινούργιο τρόπο, έντυπα, ηλεκτρονικά, εριζάνα, τηλεφωνικά, σε όσους αναζητούν ενημέρωση και εξηγήσεις.

Μήπως παραγίνετε μνημονιακοί;

Από την πρώτη μέρα, εκείνο το 2010, έγραφα ότι η συμφωνία με την Ε.Ε. ήταν σωτήρια, αλλιώς η πτώχευση θα ήταν ακαριαία και τρομακτική. Ευτυχώς, την αποφύγαμε. Και κάθε Πέμπτη επί τέσσερα χρόνια γκρινιάζω και κάνω κριτική σε όλο το πολιτικό σύστημα, γιατί η αντιμετώπιση της κρίσης γίνεται με τρόπο άδικο, συντηρητικό, αυτοκαταστροφικό, που επιβαρύνει τους outsiders και ευνοεί αυτούς που έπρεπε να πληρώσουν

τα περισσότερα. Πιστεύω ότι η αντίθεση «μνημονιακοί-αντιμνημονιακοί» ήταν το μεγαλύτερο κόλπο του πολιτικού συστήματος για να διατηρήσει άθικτο το σύστημα χρεοκοπίας.

Και πολιτική και lifestyle και βαριά οικονομικά και gossip. Δεν είναι μια εκδοχή λαϊκισμού αυτό;

Είαι είναι η ζωή μας, όλα αυτά συνυπάρχουν. Η αλλαγή είναι το internet, οι νέοι τρόποι μετάδοσης της πληροφορίας δηλαδή. Το μέσον εννοεί τα πάντα σε μια πλατφόρμα και τα «στέλνει» στα timelines των αναγνωστών κατά ριπάς. Ενώ παλιότερα υπήρχαν χωριστά. Θα μάθουμε να ζούμε κι έτσι, απλώς η αναζήτηση των διαμαντιών ανάμεσα στις άχρηστες πληροφορίες θα απαιτεί πιο εξασκημένους χρήστες.

Γνωρίζετε τον αναγνώστη σας; Είναι όποιος περνάει από το stand ή ψάχνει για να σας βρει;

Πια, με το www.athensvoice.gr, 200.000 άνθρωποι μπαίνουν κάθε μέρα στην AV. Και έχουμε πάντα τους εραστές του χαρτιού, που κάθε Τετάρτη απόγευμα - Πέμπτη πρωί μαζεύονται στα γραφεία και γκρινιάζουν, ακόμα να βγει.

Η Αθήνα είναι μια όμορφη πόλη;

Είναι όμορφη γιατί μέσα στην ασχμία της πάλλεται από ζωή. Είναι εκρηκτική πόλη, αντιφατική, έντονη, δηλαδή ότι ερωτεύεται κανείς. Κι

αυτό που λέμε άσχημα θα μπορούσαν με μια πραγματικά εμπνευσμένη προσπάθεια να διορθωθούν γρήγορα και να γίνει και τυπικά φιλική προς τον πολίτη. Δεν υπάρχει άλλη πόλη στην Ευρώπη που να συνδυάζει κλίμα, θαλάσσιο μέτωπο, τεράστιο ιστορικό κέντρο, ζωντάνια και εμπόριο, ιστορία, όπως η Αθήνα.

Θα θέλατε να ζείτε σε άλλη χώρα;

Προσπάθησα δύο φορές και ζω εδώ. Μάλλον τελικά δεν ήθελα.

Η κρίση του Τύπου οφείλεται κυρίως στην κυριαρχία του διαδικτύου;

Δεν έχουμε βρει ακόμα business model για την εποχή του διαδικτύου, αυτό είναι το πρόβλημα. Ενώ η ανάγκη και η κατανάλωση περιεχομένου έχουν μεγαλώσει ραγδαία, και διαβάζουμε πια σε 4-5 διαφορετικά φορμάτ την ενημέρωση, δεν έχουμε βρει ακόμα τον τρόπο που θα πληρώνεται η παραγωγή αυτού του περιεχομένου. Ελπίζω να συμβεί γρήγορα αυτό, γιατί δεν μπορώ να φανταστώ ότι αυτές οι τεράστιες μηχανές αναζήτησης (τα Facebook και τα Google) θα σερβίρουν μόνο φωτογραφίες με γατάκια. Είναι και δικό τους πρόβλημα. Στην Ελλάδα, επιπλέον αυτών, το πρόβλημα του Τύπου είναι και πολιτικό πρόβλημα. Η μιντιακή φύσκα ήταν η πλησιέστερη στην πολιτικοοικονομική.

Μήπως κάνουμε μια δουλειά χωρίς προοπτική σε μια χώρα χωρίς προοπτική;

Από μας εξαρτάται να βρούμε προοπτική και στα δύο. Άξιοι της μοίρας μας θα είμαστε αν δεν βρούμε.

Τι είναι μεταρρύθμιση; Έχετε ένα παράδειγμα;

Α, απλά πράγματα, όχι τίποτα μεγαλεπήβολα, απ' αυτά που ξέρουμε όλοι. Αξιοκρατικές προσλήψεις και αξιολόγηση δημοσίων υπαλλήλων, κάτση-γρηση άχρηστων γραφειοκρατικών οργανισμών και χρησιμοποίηση των χρημάτων σε κοινωνικές δαπάνες, διασύνδεση των πανεπιστημίων με τις επιχειρήσεις, σύστημα εισαρών-εκροών στα καύσιμα, ηλεκτρονική διασύνδεση του κράτους, σύστημα ενισχύσεων κρατικών προμηθειών, όλα αυτά που δεν γίνονται δηλαδή.

Γιατί δεν είστε στα social media;

Με έναν τρόπο, επαγγελματικά, υπάρχω μέσω της AV. Εκεί γράφω, εκεί είμαι. Προσωπικά, το αποφεύγω. Από πολύ μικρός είχα την πεποίθηση ότι η ζωή είναι πιο συναρπαστική όταν έχει μυστικά, ότι τα μυστικά σου τα μοιράζεσαι με λίγους, ότι η ζωή που γίνεται θέαμα δεν σου ανήκει.

Ελπίζετε στη νέα γενιά;

Στην πολύ νέα. Η επόμενη γενιά από τη δική μου έχει τα ίδια και χειρότερα ελαττώματα από μας, μεγάλωσε μέσα στην ψεύτικη ευδαιμονία, δεν ξέρει άλλο κόσμο, νιώθει μάλιστα και αδικημένη που τελείωσε το γυαλιστερό παραμύθι. Όμως η τελείως νέα γενιά, αυτή που μεγάλωσε στην κρίση, που τώρα είναι 18-20 ετών, αυτή θα είναι η σωτηρία μας. Γιατί μαθαίνει ότι έτσι είναι η ζωή, δεν σου χαρίζεται, δεν σου τη χρωστάει κανένας, εσύ την κνάνεις ό,τι θέλεις, εσύ την κατακτάς.

Δεν έχουμε βρει ακόμα business model για την εποχή του διαδικτύου. Ελπίζω να συμβεί γρήγορα αυτό, γιατί δεν μπορώ να φανταστώ ότι αυτές οι τεράστιες μηχανές αναζήτησης (τα Facebook και τα Google) θα σερβίρουν μόνο φωτογραφίες με γατάκια. Είναι και δικό τους πρόβλημα. Στην Ελλάδα, επιπλέον αυτών, το πρόβλημα του Τύπου είναι και πολιτικό πρόβλημα. Η μιντιακή φύσκα ήταν η πλησιέστερη στην πολιτικοοικονομική.